

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "หนังสือนวนิยายแปลสำหรับวัยรุ่นที่พิมพ์ในประเทศไทย พ.ศ. 2526-2531" มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษานวนิยายแปลสำหรับวัยรุ่นที่จัดพิมพ์ตั้งแต่ พ.ศ. 2526-2531 ในด้านปริมาณ ประเภท เนื้อหา ภาษา ผู้แต่ง ผู้แปล ตลอดจนสำนักพิมพ์ที่รับผิดชอบในการผลิต

การวิจัยนี้ได้ตั้งสมมติฐานในการวิจัยไว้ว่า "นวนิยายแปลสำหรับวัยรุ่น ส่วนใหญ่ เป็นนวนิยายสมจริง แปลมาจากภาษาอังกฤษ เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ในครอบครัว สภาพสังคม พฤติกรรมของเด็กและวัยรุ่น ในด้านความรัก การผจญภัย

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นวนิยายแปลสำหรับวัยรุ่นที่พิมพ์เผยแพร่ในช่วงระยะเวลา 6 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2526-2531 และระบุปีที่พิมพ์เผยแพร่ไว้อย่างชัดเจนจำนวน 146 ชื่อเรื่อง ทั้งนี้ไม่รวมเรื่องแปลที่พิมพ์เป็นตอน ๆ ในวารสารสำหรับวัยรุ่น เรื่องแปลที่มีรูปเล่มเป็นหนังสือภาพ (Picture book) และหนังสือแปลประเภทการ์ตูนช่อง (Comic strip)

การดำเนินการวิจัย โดยสำรวจรายชื่อนวนิยายแปลสำหรับวัยรุ่นที่พิมพ์ในประเทศไทยในช่วงปี พ.ศ. 2526-2531 จากบรรณานุกรมหนังสือสำหรับเด็กและเยาวชน รายชื่อหนังสือของสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช สำนักพิมพ์ดอกหญ้า สำนักพิมพ์ศึกษิตสยาม สำนักพิมพ์กะรัต สำนักพิมพ์เม็ดทราย สำนักพิมพ์ดวงกมล และศูนย์หนังสือกรุงเทพฯ ร้านจำหน่ายหนังสือ บริเวณสยามสแควร์ หลังวังบูรพา ท่าพระจันทร์ ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หอสมุดแห่งชาติ หอสมุดโรงเรียนเทพศิรินทร์ และห้องสมุดประชาชนปทุมวัน

ตามขอบเขตของการวิจัยที่กำหนดไว้กำหนดแนวทางในการศึกษานวนิยายแปลสำหรับวัยรุ่น แล้วทำการวิเคราะห์ ปริมาณ ประเภท เนื้อหา ภาษา ผู้แต่ง ผู้แปล และสำนักพิมพ์ ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

สรุปการวิจัย

นวนิยายแปลสำหรับวัยรุ่นที่พิมพ์ในประเทศไทย พ.ศ. 2526-2531 มีจำนวน 146 ชื่อเรื่อง เป็นนวนิยายแปลสำหรับวัยรุ่นที่พิมพ์ในปี พ.ศ. 2531 มากที่สุดจำนวน 52 ชื่อเรื่อง รองลงมา ได้แก่ นวนิยายแปลสำหรับวัยรุ่นที่จัดพิมพ์ในปี พ.ศ. 2530 จำนวน 28 ชื่อเรื่อง ปี พ.ศ. 2526 จำนวน 25 ชื่อเรื่อง ปี พ.ศ. 2529 จำนวน 16 ชื่อเรื่อง ปี พ.ศ. 2528 จำนวน 13 ชื่อเรื่อง และปีที่จัดพิมพ์นวนิยายแปลสำหรับวัยรุ่นจำนวนน้อยที่สุด คือ ปี พ.ศ. 2527 จำนวน 12 ชื่อเรื่อง

ประเภทของนวนิยายแปลสำหรับวัยรุ่นที่พิมพ์ระหว่าง ปี พ.ศ. 2526-2531 จำแนกได้ดังนี้ นวนิยายแปลสำหรับวัยรุ่นประเภทสมจริงมีจำนวนมากที่สุด คือ จำนวน 70 ชื่อเรื่อง รองลงมา คือ นวนิยายแปลสำหรับวัยรุ่นประเภทผจญเรื่อง จำนวน 47 ชื่อเรื่อง และนวนิยายแปลสำหรับวัยรุ่นประเภทจิตวิทยา มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 29 ชื่อเรื่อง

ในด้านเนื้อหาของนวนิยายแปลสำหรับวัยรุ่นที่พิมพ์ระหว่าง ปี พ.ศ. 2526-2531 ทั้ง 3 หัวข้อ คือ หัวข้อสภาพความเป็นอยู่ในครอบครัว หัวข้อสภาพสังคม หัวข้อพฤติกรรมของเด็กและวัยรุ่น พบว่า หัวข้อเนื้อหาที่มีการกล่าวถึงมากที่สุด คือ หัวข้อพฤติกรรมของเด็ก และวัยรุ่นจำนวน 4621 ครั้ง รองลงมา คือ หัวข้อสภาพความเป็นอยู่ในครอบครัวจำนวน 1181 ครั้ง และหัวข้อเนื้อหาที่มีการกล่าวถึงน้อยที่สุด คือ หัวข้อสภาพสังคมจำนวน 1107 ครั้ง

ในหัวข้อเนื้อหาสภาพความเป็นอยู่ในครอบครัวจำนวน 6 ข้อ ได้แก่ ความรักและการให้เกียรติกันระหว่างสามีภรรยา ความรักระหว่างพ่อ แม่ ลูก ความรักระหว่างพี่น้อง

การอบรมสั่งสอนบุตรหลานในครอบครัว การแบ่งหน้าที่และช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว และความขัดแย้งระหว่างบุคคลในครอบครัว พบว่า เนื้อหาที่มีการกล่าวถึงมากที่สุด คือ ความรักระหว่างพ่อ แม่ ลูก จำนวน 338 ครั้ง รองลงมา คือ การอบรมสั่งสอนบุตรหลานในครอบครัว จำนวน 206 ครั้ง หัวข้อเนื้อหาที่กล่าวถึงน้อยที่สุด คือ ความรักระหว่างสามี ภรรยา จำนวน 98 ครั้ง

ในหัวข้อสภาพสังคม จำนวน 8 ข้อ ได้แก่ สังคมเมือง สังคมชนบท สังคมโรงเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่น ความขัดแย้งระหว่างวัยรุ่นกับผู้ใหญ่ ความขัดแย้งระหว่างวัยรุ่นกับวัยรุ่น สงครามและผลกระทบต่อสงคราม และปัญหาสังคม พบว่า เนื้อหาที่มีการกล่าวถึงมากที่สุด คือ ปัญหาสังคม จำนวน 241 ครั้ง รองลงมา คือ สังคมโรงเรียน จำนวน 166 ครั้ง หัวข้อเนื้อหาที่กล่าวถึงน้อยที่สุด คือ สงครามและผลกระทบต่อสงคราม จำนวน 53 ครั้ง สำหรับปัญหาของสังคมนั้น มีการกล่าวถึง ปัญหาด้านความยากจนมากที่สุด จำนวน 99 ครั้ง

ในหัวข้อพฤติกรรมของเด็กและวัยรุ่น จำนวน 26 ข้อ ได้แก่ ความรักระหว่างเพื่อน ความรักระหว่างชายหญิง ความรักระหว่างคนกับสัตว์ ความมีเชาวน์ปัญญา ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความสามัคคี ความกล้าหาญ ความอดทน ความเมตตากรุณา ความยุติธรรม ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละ ความมีเหตุผล ความขยันหมั่นเพียร ความตรงต่อเวลา ความซื่อสัตย์สุจริต ความรับผิดชอบ ความกตัญญูกตเวทีก ความมีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่น ความประหยัด ความละเอียดต่อการประพฤติด การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การพึ่งตนเอง การรู้จักให้อภัย การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ความพยายามรักษาไว้ซึ่งประเพณีอันดีงาม และความเพียรและจินตนาการ พบว่า เนื้อหาที่มีการกล่าวถึงมากที่สุด คือ ความมีเชาวน์ปัญญา จำนวน 491 ครั้ง รองลงมา คือ ความกล้าหาญ จำนวน 327 ครั้ง หัวข้อเนื้อหาที่กล่าวถึงน้อยที่สุด คือ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จำนวน 16 ครั้ง

ด้านเนื้อหาของนวนิยายแปลสำหรับวัยรุ่นที่พิมพ์ระหว่างปี พ.ศ. 2526-2531
จำแนกตามปีที่พิมพ์และชื่อเรื่อง พบว่า

ปี พ.ศ. 2526 เรื่องกล่าวถึงสภาพความเป็นอยู่ในครอบครัวมากที่สุด คือ ผจญภัยทะเลใต้ และสมาคมไฟความดี (หาสมบัติ ภาค 2) เรื่องที่กล่าวถึงสภาพสังคมมากที่สุด คือ เพียงความฝัน เรื่องที่กล่าวถึงพฤติกรรมของเด็กและวัยรุ่น คือ ปรีศนาระวังแก้ว เล่ม 1 เล่ม 2

ปี พ.ศ. 2527 เรื่องที่กล่าวถึงสภาพความเป็นอยู่ในครอบครัวมากที่สุด คือ ครอบครัวลูกตก เรื่องที่กล่าวถึงสภาพสังคมมากที่สุด คือ โตะโตะจั่ง เด็กหญิงข้างหน้าต่าง เรื่องที่กล่าวถึงพฤติกรรมของเด็กและวัยรุ่นมากที่สุด คือ ครอบครัวลูกตก

ปี พ.ศ. 2528 เรื่องที่กล่าวถึงสภาพความเป็นอยู่ในครอบครัวมากที่สุด คือ ถูคนาวอันแสนนาน เรื่องที่กล่าวถึงสภาพสังคมมากที่สุด คือ กลับไม่ได้ ไปไม่ถึง เรื่องที่กล่าวถึงพฤติกรรมของเด็กและวัยรุ่นมากที่สุด คือ มังกรยอดนักสืบ

ปี พ.ศ. 2529 เรื่องที่กล่าวถึงสภาพความเป็นอยู่ในครอบครัวมากที่สุด คือ คุณพ่อวันอาทิตย์ เรื่องที่กล่าวถึงสภาพสังคมมากที่สุด คือ โม่โม่ เรื่องที่กล่าวถึงพฤติกรรมของเด็กและวัยรุ่นมากที่สุด คือ โม่โม่

ปี พ.ศ. 2530 เรื่องที่กล่าวถึงสภาพความเป็นอยู่ในครอบครัวมากที่สุด คือ เมืองเล็กในทุ่งกว้าง เรื่องที่กล่าวถึงสภาพสังคมมากที่สุด คือ ผมเป็นหนุ่มแล้วนะ เรื่องที่กล่าวถึงพฤติกรรมของเด็กและวัยรุ่นมากที่สุด คือ เมืองเล็กในท้องทุ่งกว้าง

ปี พ.ศ. 2531 เรื่องที่กล่าวถึงสภาพความเป็นอยู่ในครอบครัวมากที่สุด คือ ความสุขแห่งชีวิต และหุ่นไล่กา เรื่องที่กล่าวถึงสภาพสังคมมากที่สุด คือ เมื่อฉันติดยา เรื่องที่กล่าวถึงพฤติกรรมของเด็กและวัยรุ่นมากที่สุด คือ พ่อมดมหัศจรรย์แห่งอ้อซ

นวนิยายแปลสำหรับวัยรุ่นที่พิมพ์ระหว่าง ปี พ.ศ. 2526-2531 พบว่า ภาษา

ต้นฉบับของนวนิยายแปลสำหรับวัยรุ่น ที่มีการนำมาแปลเป็นภาษาไทยมากที่สุด คือ ภาษาอังกฤษ จำนวน 115 ชื่อเรื่อง รองลงมา คือ ภาษาญี่ปุ่น จำนวน 12 ชื่อเรื่อง ภาษาฝรั่งเศส จำนวน 8 ชื่อเรื่อง ภาษาเยอรมัน จำนวน 5 ชื่อเรื่อง ภาษารัสเซีย จำนวน 2 ชื่อเรื่อง และนวนิยายสำหรับวัยรุ่นที่แปลมาจากต้นฉบับภาษากรีก ดัทช์ สวีดิช และอิตาเลียน มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ภาษาละ 1 ชื่อเรื่อง เท่า ๆ กัน

ผู้แตงนวนิยายสำหรับวัยรุ่น จำนวนทั้งสิ้น 118 คน ส่วนใหญ่มีผลงานเพียง 1 ชื่อเรื่อง ผู้แตงที่มีผลงานมากที่สุด คือ โรอัล ดาห์ล จำนวน 6 ชื่อเรื่อง รองลงมา คือ จูดี บลูม, โจเซฟ วาร์ตัน ลิปปีนค็อต, เท็ตสึโกะ คุโรนาซากิ, บีเวอร์ลี เคลียร์ และ ลอรา อิงกัลล์ส ไวลด์เดอร์ จำนวน 3 ชื่อเรื่อง เท่ากัน

ผู้แปลนวนิยายสำหรับวัยรุ่นจำนวนทั้งสิ้น 78 คน ใช้นามจริง 44 คน และนามแฝง 34 คน ส่วนใหญ่มีผลงานเพียง 1 ชื่อเรื่อง ผู้แปลที่มีผลงานแปลมากที่สุด คือ ปิยะภา และ ผุสดี นาวาวิจิต จำนวน 9 ชื่อเรื่อง รองลงมา คือ ลมุล รัตตากร สุทธิ โสภา และสุทธิชริน จำนวน 8 ชื่อเรื่อง เท่ากัน

สำนักพิมพ์ที่รับผิดชอบในการผลิตหนังสือแปลสำหรับวัยรุ่น จำนวนทั้งสิ้น 33 แห่ง เป็นสำนักพิมพ์เอกชน จำนวน 27 แห่ง สำนักพิมพ์ของหน่วยราชการและมูลนิธิ จำนวน 6 แห่ง สำนักพิมพ์ที่ผลิตนวนิยายแปลในช่วง 6 ปี ที่มีจำนวนมากกว่า 30 ชื่อเรื่อง มี 2 สำนักพิมพ์ ได้แก่ สำนักพิมพ์เรจินา จำนวน 34 ชื่อเรื่อง สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำนวน 33 ชื่อเรื่อง

อภิปรายผล

จากการสำรวจปริมาณหนังสือนวนิยายแปลสำหรับวัยรุ่นที่พิมพ์ในประเทศไทย พ.ศ. 2526-2531 จำนวน 146 ชื่อเรื่อง พบว่า ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2528 ปริมาณการผลิตเพิ่มขึ้น

ตามลำดับ กล่าวคือ ในปี พ.ศ. 2528 มีการผลิตนวนิยายแปลจำนวน 13 ชื่อเรื่อง ในปี พ.ศ. 2529 ผลิตเพิ่มขึ้นเป็น 16 ชื่อเรื่อง และในปี พ.ศ. 2530 และ พ.ศ. 2531 ผลิตเพิ่มขึ้นเป็น 28 และ 52 ชื่อเรื่องตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ วิทยุร่วมมีความสนใจในการอ่านมากขึ้น และนวนิยายจัดเป็นวรรณกรรมที่ให้ความรู้ด้านวัฒนธรรมที่สำคัญที่สุดของวิทยุร่วม เพราะผู้อ่านมีโอกาสได้เห็นอารมณ์ต่าง ๆ ของมนุษย์ เข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น เห็นการดำเนินชีวิต พฤติกรรม ความสัมพันธ์ของมนุษย์ และสามารถนำข้อคิดเหล่านั้นมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิต (Thomson 1970: 45) ประกอบกับหลักสูตรระดับมัธยมศึกษา พ.ศ. 2521 ในวิชาภาษาไทยให้ฝึกเรียนอ่านหนังสือนอกเวลา ซึ่งส่วนมากคัดจากหนังสือนวนิยายทั้งเรื่องที่ตั้งโดยนักเขียนชาวไทย และเรื่องที่แปลจากภาษาต่างประเทศ วิทยุร่วมจึงได้รับการส่งเสริมให้อ่านหนังสือนวนิยายเพิ่มมากขึ้น เป็นผลให้ผู้ผลิตนวนิยายแปลสำหรับวิทยุร่วม เพิ่มขึ้นตามลำดับด้วย

ประเภทของนวนิยายแปลสำหรับวิทยุร่วมที่พิมพ์ในประเทศไทย พ.ศ. 2526-2531 พบว่า นวนิยายประเภทสมจริงมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 70 ชื่อเรื่อง จากจำนวน 146 ชื่อเรื่อง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ที่ตั้งไว้ว่า "นวนิยายสำหรับวิทยุร่วมส่วนใหญ่เป็นนวนิยายสมจริง" นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของจันทิย์ พานิชผล (2528) ที่พบว่า นวนิยายสำหรับวิทยุร่วมส่วนใหญ่เป็นนวนิยายสมจริง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนวนิยายสมจริงมีจุดหมายที่จะแสดงความเป็นไปของชีวิตตามความเป็นจริง เป็นการบรรยายชีวิตของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง โดยหยิบเอาความเป็นจริงในแง่ใดแง่หนึ่งของชีวิตมาตีแผ่ (เปลื้อง ณ นคร 2514: 102-105) ซึ่งเป็นการสะท้อนภาพของชีวิตความเป็นอยู่ในปัจจุบันที่วิทยุร่วมกำลังเผชิญอยู่ วิทยุร่วมจึงมีความสนใจในการอ่านนวนิยายสมจริงมากกว่านวนิยายประเภทอื่น ๆ

ในด้านเนื้อหาของนวนิยายแปลสำหรับวิทยุร่วม ทั้ง 3 ด้าน หัวข้อที่มีการกล่าวถึงมากที่สุด คือ พฤติกรรมของเด็กและวัยรุ่น ดังที่ Geneva R. Hanna และ Mariana K. McAllister (1968: 73) กล่าวว่า "วัยรุ่นต้องการเรียนรู้และสร้างความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนวัยเดียวกันทั้งสองเพศ" รองลงมา คือ สภาพความเป็นอยู่ในครอบครัว ซึ่งสอดคล้อง

กับงานวิจัยของ Susan Mecnally Jackson (1986) พบว่า "วัยรุ่นหญิงมีความสนใจในนวนิยายที่เกี่ยวกับเรื่องในครอบครัว" ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานเริ่มแรกที่ช่วยเลี้ยงดูและให้การศึกษาอบรม เพื่อพัฒนาคุณภาพมนุษย์ให้เติบโตขึ้นเป็นทรัพยากรบุคคลอันมีคุณค่าของประเทศดังที่รัฐบาลได้กำหนดให้วันที่ 14 เมษายนของทุกปีเป็น "วันครอบครัว" สำหรับหัวข้อที่กล่าวถึงน้อยที่สุด คือ สภาพสังคม ซึ่งหากพิจารณาเปรียบเทียบกับหัวข้อพฤติกรรมของเด็กและวัยรุ่นและสภาพความเป็นอยู่ในครอบครัวแล้วจะพบว่า เป็นเรื่องที่อยู่ใกล้ตัวมากกว่า ดังนั้นวัยรุ่นจึงมีความสนใจเรื่องของสภาพสังคมน้อยกว่า 2 เรื่องดังกล่าว

สำหรับพฤติกรรมของเด็กและวัยรุ่น เนื้อหาที่มีการกล่าวมากที่สุด คือ ความมีเชาวน์ปัญญา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทน์ย์ พานิชผล (2527) พบว่า "หนังสือที่ช่วยเสริมสร้างพัฒนาการทางสติปัญญา จะกล่าวถึงมากที่สุด ในหัวข้อความมีเชาวน์ปัญญา" และตรงกับความเห็นของ Engle (1988) ที่กล่าวว่า "ถ้าวัยรุ่นมีสติปัญญาสูง จะมีความสามารถในการรับรู้ ความเข้าใจ การปรับตัว และสามารถนำความคิดต่าง ๆ มาใช้แก้ปัญหาของตนเองของชาติ และของโลกได้" เนื้อหาที่กล่าวถึงรองลงมา คือ ความกล้าหาญ ซึ่งรวมทั้งการผจญภัย ตรงกับความเห็นของ May Hill Arbuthnot และ Zena Sutherland (อ้างถึงใน กล่อมจิตต์ พลายเวช 2526 ข: 10-11) กล่าวว่า "เด็กต้องการความเปลี่ยนแปลงเพื่อมีโอกาสพบสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ในชีวิต" ส่วนพฤติกรรมของเด็กและวัยรุ่นในด้านความรักจะรวมทั้งความรักระหว่างเพื่อน ความรักระหว่างคนกับสัตว์ และความรักระหว่างชายหญิง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า "นวนิยายแปลสำหรับวัยรุ่นส่วนใหญ่เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กและวัยรุ่นในด้านความรัก การผจญภัย" ในด้านความรักนั้นตรงกับความเห็นของ May Hill Arbuthnot และ Zena Sutherland (อ้างถึงในกล่อมจิตต์ พลายเวช 2526 ข: 10-11) กล่าวว่า "เด็กต้องการความรัก และได้รับความรักจากคนอื่น เช่น พ่อแม่ ญาติพี่น้อง สัตว์เลี้ยง" สำหรับเนื้อหาที่กล่าวถึงน้อยที่สุด คือ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทน์ย์ พานิชผล (2527) พบว่า หัวข้อที่เสริมสร้างพัฒนาการด้านการศึกษาทางสังคมและคุณธรรม ที่มีการกล่าวถึงน้อยมาก คือ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ อาจเนื่องจากสาเหตุเพราะ วัยรุ่นมีความใกล้ชิด

และผูกพันกับธรรมชาติอยู่แล้ว จึงไม่เห็นความสำคัญและคุณค่าในการที่จะสงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสภาพแวดล้อมมิให้เสื่อม ไปด้วยนั้นจึงควรปลูกฝังและรณรงค์ให้วัยรุ่นรักธรรมชาติ และสภาพแวดล้อม พร้อมทั้งส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มากขึ้น

สำหรับความเป็นอยู่ในครอบครัว เนื้อหาที่มีการกล่าวถึงมากที่สุด คือ ความรัก ระหว่างพ่อ แม่ ลูก ตรงกับความเห็นของ May Hill Arbuthnot และ Zena Sutherland (อ้างถึงใน กล่อมจิตต์ พลายเวช 2526 ข: 10-11) กล่าวว่า "เด็กต้องการความมั่นคงปลอดภัย การได้รับความรักความอบอุ่นจากพ่อแม่" และตรงกับความเห็นของ Geneva R. Hanna และ Mariana K. McAllister (1968: 71-116) กล่าวว่า "วัยรุ่นต้องการความรักและต้องการเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว" เนื้อหาที่มีการกล่าวถึงน้อยที่สุด คือ ความรักระหว่างสามีภรรยา ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า วัยรุ่นยังไม่มีประสบการณ์ ในเรื่องของการรักระหว่างสามีภรรยา เพราะยังอยู่ในวัยที่กำลังศึกษาเล่าเรียน หรืออยู่ในวัยเริ่มทำงาน (ฉวีวรรณ สุพันธ์ไพฑูรย์ 2527: 66-68) ความสนใจในเนื้อหาด้านความรักระหว่างสามีภรรยาจึงมีน้อย การผลิตนวนิยายแปลที่มีเนื้อหาด้านนี้จึงมีน้อยด้วยเช่นเดียวกัน

สำหรับสภาพสังคม เนื้อหาที่มีการกล่าวถึงมากที่สุด คือ ปัญหาของสังคม ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะปัญหาของสังคมในปัจจุบันเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นและพบเห็นบ่อย ๆ ในชีวิตประจำวัน วัยรุ่นจึงต้องการมีความรู้ในเรื่องดังกล่าวให้ดีขึ้น เพื่อสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เนื้อหาที่กล่าวถึงน้อยที่สุด คือ สงครามและผลกระทบต่อสงคราม ซึ่งขัดแย้งกับผลการวิจัยของ จันทน์ชัย พานิชผล (2527) ที่พบว่า เรื่องสงครามและความรุนแรง เป็นเรื่องที่พบมากที่สุดในหนังสือสำหรับเด็ก ที่แปลเป็นภาษาไทย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้วิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับสงครามและผลกระทบต่อสงครามเพียงอย่างเดียว แต่งานวิจัยของจันทน์ชัย พานิชผล (2527) วิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับสงครามและความรุนแรง จะรวมถึงการทะเลาะวิวาท การต่อสู้ทำร้ายร่างกายและการฆ่าฟันของตัวละครด้วย

ในเรื่องของภาษาที่เป็นต้นฉบับของนวนิยายแปลสำหรับวัยรุ่น พบว่า นวนิยายสำหรับ

วัยรุ่นส่วนใหญ่ แปลมาจากภาษาอังกฤษ มีจำนวน 115 ชื่อเรื่อง จากจำนวน 146 ชื่อเรื่อง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ที่ตั้งไว้ว่า "นวนิยายแปลสำหรับวัยรุ่นส่วนใหญ่ แปลมาจากภาษาอังกฤษ" และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณี ต้องเคียน (2515) ที่พบว่าหนังสือแปลที่มีต้นฉบับภาษาอังกฤษมีมากที่สุด จำนวน 1,087 ชื่อเรื่อง (84.59 %) จากหนังสือแปลทั้งหมดจำนวน 1,285 ชื่อเรื่อง ทั้งนี้เป็นเพราะว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลซึ่งคนในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกจะใช้ในการติดต่อสื่อสารกัน รวมทั้งนักแปลชาวไทย มักจะมีความรู้ด้านภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาอื่น ๆ จึงเลือกเรื่องที่มีต้นฉบับเป็นภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาอื่น

นอกจากนี้ยังมีการแปลนวนิยายสำหรับวัยรุ่น ที่มาจากภาษาตะวันออก ซึ่งได้แก่ภาษาญี่ปุ่น เพราะในปัจจุบันมีผู้ศึกษาภาษาญี่ปุ่นมากขึ้น เกือบจะกล่าวได้ว่า มีการศึกษาเป็นรองจากภาษาอังกฤษ จึงทำให้มีผู้มีความรู้ที่จะแปลนวนิยายสำหรับวัยรุ่นที่มีต้นฉบับเป็นภาษาญี่ปุ่นมากขึ้น นอกจากนี้อิทธิพลจากสื่อมวลชนเกี่ยวกับญี่ปุ่น เช่น ภาพยนตร์ โทรทัศน์ หนังสือเข้ามามีบทบาทอย่างมากในประเทศไทย จึงทำให้วัยรุ่นมีความสนใจในนวนิยายที่แปลมาจากต้นฉบับภาษาญี่ปุ่นเพิ่มมากขึ้นด้วย

สำหรับผู้แต่ง และผู้แปลนวนิยายสำหรับวัยรุ่น ส่วนใหญ่จะมีผลงานเพียงหนึ่งชื่อเรื่อง ทั้งนี้อาจเนื่องจาก ผู้แต่งแต่ละคนได้แต่งนวนิยายคนละหลายเรื่อง เพื่อให้มีเนื้อหาหลากหลาย แต่ผู้แปลจะเลือกเรื่องที่น่าสนใจเป็นพิเศษเพียงเรื่องเดียวมาแปล นอกจากนี้ผู้แปลบางคนมักจะใช้นามแฝงในการแปลหนังสือแต่ละเรื่องแตกต่างกัน จึงทำให้แต่ละนามแฝงส่วนใหญ่ มีผลงานแปลเพียง 1 ชื่อเรื่อง

ในส่วนของสำนักพิมพ์ที่รับผิดชอบในการผลิตนวนิยายแปลสำหรับวัยรุ่น จำนวน 33 แห่ง พบว่า สำนักพิมพ์เรจินา เป็นสำนักพิมพ์ที่ผลิตนวนิยายแปลสำหรับวัยรุ่นมากที่สุด จำนวน 34 ชื่อเรื่อง รองลงมา คือ สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำนวน 33 เรื่อง ทั้งนี้เนื่องจากสำนักพิมพ์เรจินามุ่งผลิตแต่นวนิยายแปลสำหรับวัยรุ่นส่วนใหญ่ และเริ่มมีการผลิตเมื่อ ปี พ.ศ. 2530 (ตารางที่ 5) เพื่อให้นวนิยายแปลสำหรับวัยรุ่นเป็นที่ติดตลาด สำหรับ

สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช มีชื่อเสียงในการผลิตนวนิยายแปลสำหรับวัยรุ่นมาก่อน แต่หยุดผลิตนวนิยายแปลสำหรับวัยรุ่น ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2530 (ตารางที่ 5) จึงทำให้สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชมีผลงานผลิตน้อยกว่าสำนักพิมพ์เรจินา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับบรรณาธิการ ครู และผู้ปกครอง ในการเลือกนวนิยายแปลสำหรับวัยรุ่น ควรเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมและมีสาระอันเป็นประโยชน์สำหรับวัยรุ่น เช่น เรื่อง ความสุขแห่งชีวิต เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความสุขในครอบครัวหนึ่ง ถึงแม้ว่าจะยากจน และกำพร้าพ่อ แม่จะให้ความรัก ความอบอุ่น ความหวังใญ่ การอบรมสั่งสอนให้ลูกยอมรับสภาพฐานะของครอบครัวและให้มีความอดทนขยันหมั่นเพียร ต่อการเรียนและการทำงาน เรื่อง นิทานข้างถนน เป็นเรื่องความรักระหว่างเพื่อน ถึงแม้ว่าเพื่อนคนหนึ่งจะยากจน และตกทุกข์ได้ยาก ก็จะพยายามหาทางช่วยเหลือทุกวิถีทาง ฯลฯ ซึ่งเนื้อหาต่าง ๆ ของนวนิยายแปลสำหรับวัยรุ่น อาจดูได้จากภาคผนวก ก ซึ่งเป็นบรรณนิทัศน์ของนวนิยายแปลสำหรับวัยรุ่นหรือจากหนังสือของสำนักพิมพ์ที่จัดพิมพ์นวนิยายแปลสำหรับวัยรุ่นเป็นจำนวนมาก อันได้แก่ สำนักพิมพ์เรจินา สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช สำนักพิมพ์ดอกหญ้า

2. ข้อเสนอแนะสำหรับนักแปล และผู้จัดพิมพ์ ในการเลือกนวนิยายที่จะแปล ควรพยายามเลือกเรื่องที่มีเนื้อหาสาระ อันเป็นประโยชน์ต่อวัยรุ่น และสอดคล้องกับระบบสังคมไทย ควรหลีกเลี่ยงเรื่องที่มีความรุนแรง หรือมีทัศนคติที่ไม่เหมาะสมกับสังคมไทย นอกจากนี้ควรเลือกแปลจากต้นฉบับภาษาอื่นบ้าง เพราะวรรณกรรมของแต่ละชาติ จะให้โลกทัศน์ที่กว้างไกลต่อผู้วัยรุ่น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษานวนิยายแปลสำหรับวัยรุ่นที่จัดพิมพ์ในประเทศไทย หลังปี พ.ศ. 2531
ทุกระยะ 3-5 ปี ต่อเนื่องกันไป เพื่อให้ทราบถึงพัฒนาการประเภทและเนื้อหาของนวนิยาย
แปลสำหรับวัยรุ่น ในปีที่ต่อ ๆ ไป อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้แปล ผู้จัดพิมพ์ บรรณาธิการ ครู
และผู้ปกครอง ในการเลือกแปล เลือกพิมพ์ และเลือกซื้อหนังสือนวนิยายที่เหมาะสมกับ
วัยรุ่น